

MENNINGER

E-post: leser@nordlys.no

Signert

Innlegg skal normalt være signert med fullt navn. Navn og adresse må alltid oppgis til redaksjonen. Skriv kort. Det øker sjansen for å komme på trykk. Maksimal lengde er 4000 tegn.

Forkorting

Vi forbeholder oss retten til å forkorte og redigere innlegg.

Digital publisering

Alle innlegg kan bli publisert digitalt på nett.

Honorar

Innlegg honoreres normalt ikke.

Fylkesvei 173 i Dividalen

INNLEGG

Ove Bergli

■ Viser til reportasje i avisa Nye Troms lørdag 25 juli. «Samferdselsministeren» i Troms, fylkesråd Ivar B. Prestbakkmo, sier at det er Statens vegvesen (SVV) som vurderer hva som skal prioriteres og gir de faglige vurderinger om hvilke veier som skal reasfalteres og vedlikeholdes. Det er det stikk motsatte av hva SVV sine folk i Tromsø sier - blant dem Rigmor Torsteinsen. Der får vi høre at det er fylkespolitikkerne som bestemmer hvilke veier som skal prioriteres!? Er det ikke på tide å bestemme seg for hvem som skal bestemme?

Vil ikke erte på meg Rostadalinene eller misunne dem vei med fast dekke, dem er den vel unt. Men det var mange som undret seg over den prioriteringen av Fv 176 kontra Fv 173 i Dividalen hvis det skulle brukes penger på bare en av veiene?

■ Lurer på hvilke faglige vurderinger som ligger til grunn for at man tilsynelatende gir blaffen i å vedlikeholde de 1,5 km med ødelagt asfalt på Fv 173?

De gangene jeg opp gjennom årene har vært i kontakt med SVV i Tromsø for å høre om de hadde tenkt å gjøre noe med veien, så er det pengemangel som var årsaken til at intet ble eller blir gjort?

■ Etter hvert virker disse gjentatte unnskyldningen som et «hakk i plata»! Det har visst ikke vært vanskelig å skaffe penger i år heller til asfaltering av veistreknings hvor det skal avvikes etapper i sykkelrittet Artic Race - det samme skjedde i 2014 - det også på «yttersida» i fylket.

■ Her får altså noen sportssykklister fra fjern og nær servert nyasfalterte veistreknings som sikkert var bra nok fra før - mens lokalbefolkningen, skolebuss, melkebil, turister m.fl. må riste og humpe seg langs Fv 173 hver dag i uoverskuelig framtid. Dette ifølge fylkesråd Ivar B. Prestbakkmo og veisjef Rigmor Torsteinsen, muligens mener også SVV`s distriktssjef Torbjørn Naimak det samme?

BESTRIDER KLIMAFORSKNING: De siste årene har det kommet mange avsløringer om hvor mye penger fossilindustrien har betalt konservative te sikrere IPCC ble, jo flere tiltak måtte industrien sette i gang for å beholde tvilen, skriver artikkelforfatteren.

En investering

INNLEGG

Hege-Beate Fredriksen
stipendiat i klimadynamikk,
UiT

■ Ifølge Ole Henrik Ellestads innlegg i Nordlys 20. juli er alle modeller som ikke stemmer overens med observasjoner gale. Det kan man godt si, men det betyr at alle modeller er gale. En modell er en foren-

klet versjon av virkeligheten, og vil alltid avvike noe fra observasjonene. Man lærer likevel mye av å bruke modeller.

■ Klimamodellene er gode på å forutsi forventet temperaturrespons på eksterne pådriv, som drivhusgasser, solvariasjoner, og vulkansk aktivitet. Men i tillegg til dette kommer naturlige variasjoner i klimasystemet, som kan være så

komplekse at de blir så godt som umulige å forutsi langt fram i tid, på samme måte som at man ikke kan forutsi været her noe lenger enn cirka 10 dager fram i tid. Selv den mest perfekte modell kan ikke modellere disse komplekse systemene over lengre tid.

■ Disse usikkerhetene i modellene blir misbrukt av de såkalte klimaskeptikerne. Både

Ellestad og Nongovernmental Panel of Climate Change (NIPCC), er eksempler på forskere som henger seg opp i alt som er noe usikkert. Den viktigste feilen de gjør er likevel å unnlate å fortelle om resultater man faktisk er sikre på. Denne oppblåsing av usikkerhetene og «glemselen» av det sikre er en bevisst kommunikasjonsmetode for å skape et bilde av at selv de sikreste fors-

Ubrukelig pasienttransport

Jeg har vært til behandling på UNN i Tromsø hver sjette uke de siste åtte årene på grunn av kronisk sykdom.

Før første juli 2015 var disse turene så ganske uproblematisk. Etter 1. juli endret situasjonen seg dramatisk. Problemet er at jeg blir nektet bilrekvisisjon fordi jeg bor under to mil fra behandlingssted, eller som i dette tilfellet: Hurtigbåtterminalen. På grunn av behandlingen kan jeg overhodet ikke kjøre bil selv, og er derfor avhengig av drosje.

Jeg opplever dette hver sjette uke og synes det er ille. Tenker med gru på dem

Tvangsretur

Det er ikke menneskelige avgjørelser som kan være tatt, men maskinelle. Det er jo det man mistenker, men dessverre er det kyniske og firkanta skjemamennesker som har mistet det normale gangsyn. Slik ser det i alle fall ut. Slike arbeidere må skiftes ut med ekte mennesker med forstanden i behold, for i en slik stilling der man avgjør menneskers skjebne, mtrengs både forstand

klokskap og visdom til å håndtere regelverkene til den enes beste. Det skal IKKE være menneskefiendlig, men menneskevennlig - noe det langtifra er her. Denne spesifikke saken kan man vel ikke uttale seg så mye om som menigmann, da det kan være forhold som gjør at bror to ikke kvalifiserer til å bli. Har man f.eks vært innblandet i noe tidligere, så er vel det tungtveiende grunner til utsending.

Svein Åge Eliassen

nekte den voksende sannheten, og fremheve at det fortsatt fantes tvil.

■ Intensjonen med å så tvil om eksistensen av menneskeskapte klimaendringer er selvfølgelig å dra ut tiden lengst mulig før man iverksetter tiltak for å stoppe dem. For fossilindustrien er fortsatt interessert i å drive sin virksomhet, og det kan de gjøre litt lengre dersom det finnes tvil om at de burde stoppes.

■ De siste årene har det kommet mange avsløringer om hvor mye penger fossilindustrien har betalt konservative tenketanker i USA for å bestride konklusjonene til IPCC. Jo sikrere IPCC ble, jo flere tiltak måtte industrien sette i gang for å beholde tvilen.

■ Forskjellen på IPCC og NIPCC er at IPCC har som mål å lage et sammendrag av all klimaforskning, mens NIPCC har som mål å lage et sammendrag kun av forskning som kritiserer konklusjonene til IPCC. Sagt med andre ord, IPCC har oppbygning av kunnskap som mål, mens NIPCC har som mål å bestride denne kunnskapen som de ikke liker. En annen viktig forskjell er at i motsetning til IPCC-forfatterne får NIPCC-forfatterne betalt for arbeidet, og lønna går nettopp gjennom slike tenketanker.

■ Nå er det på tide å få belyst årsaken til tvilen her i Norge også, slik at vi får gjenopprettet et riktig bilde av den faktiske forskninga igjen. Klimarealistene er et eksempel på en organisasjon i Norge med omtrent samme formål som NIPCC.

■ Hvorvidt Klimarealistene får penger fra andre enn gjennom medlemskontingenten fra sine desinformerte medlemmer vet jeg ennå ikke. Kanskje er de bare påvirket av desinformasjonskampanjene fra USA.

■ I et land som Norge, som har tjent så mye penger på olje, er vi kanskje mer påvirkelige enn andre til å betvile IPCC. Og har man først fått sydd inn nok desinformasjon i sitt verdensbilde, så kan et forsøk på overbevisning om vitenskapelige fakta være like nytteløst som å si til en høyst religiøs person at Gud ikke eksisterer.

■ Ellestad mener også at man ikke trenger å ha forsket på feltet for å sitere en forsker. Dette er jeg enig i, så lenge man er kritisk til sine kilder, og ikke bare plukker ut den informasjonen som passer best inn i sitt verdensbilde. Anders Engdahl viser i sitt innlegg 27. juni at han er en av dem som greier dette.

BEST Å REISE SELV: Det beste for alle parter er derfor at man reiser hjem på egen hånd, skriver artikkelforfatter. På bildet broren, Jawad Khawari til den utsendte faren.

FOTO: ANNE-MARIT RASMUSSEN

Lovlig uttransportering

det blir en sikker og verdig hjemreise.

INNLEGG

Snorre Øynes
fungerende sjef, Politiets
utlendingsenhet

■ Anne-Marith Rasmussen i Støttegruppa for asylsøkere stiller spørsmål om politiets gjennomføring av pågripelsen og uttransporteringen av en barnefamilie uten lovlig opphold var lovlig. Svaret er ja. Rasmussen går også langt i å antyde at politiet benyttet fellesferien for å gjennomføre en uttransport som ikke burde ha funnet sted. Det stemmer ikke.

■ Av hensyn til personvern kan og vil vi ikke kommentere alt i enkelt saker, spesielt ikke når det kommer til barn og helsetilstand. Det er Utlendingsdirektoratet og -nemnda (UDI/UNE) som bestemmer om en person får opphold i Norge. Ingen blir uttransportert uten at UDI/UNE har vurdert asylgrunnlaget, helsesituasjonen og om de faller innunder for eksempel engangsløsningen eller den varige løsningen for lengeverende barn.

■ Alle som får endelig avslag på asylsøknaden plikter å reise fra Norge på egen hånd innen en gitt frist. Det er gode støtteordninger for dette, en afghansk barnefamilie med to barn kan blant annet få 60.000 kroner utbetalt, ekstra pengestøtte til utdanning/arbeidsformidling og søke om bostøtte.

■ Personer som heller velger å bli i landet ulovlig vet at politiet vil pågripe dem før eller siden. Det beste for alle parter er derfor at man reiser hjem på egen hånd. Retur med politiet er siste utvei, men vi sørger for at

■ Det er viktig å legge merke til at PU gjennomfører pågripelser og uttransporter hver eneste dag, hele året, i snitt 20 per dag. Ingen tjener på at personer uten lovlig opphold får forhåpninger om at det lønner seg å bli værende ulovlig i Norge.

■ Det har verken vært eller er stans i retur av barnefamilier til Afghanistan. At det har vært færre returer av mindreårige til Afghanistan i år henger blant annet sammen med at det ikke er like mange med ulovlig opphold i Norge. I alle saker som gjelder barnefamilier er vi i tett kontakt med UNE.

■ UDI/UNE vurderer helsesituasjon, inkludert den psykiske, til asylsøkere for å se om den danner grunnlag for å få opphold i Norge. PUs oppgave er kun å sørge for at selve returnen til hjemlandet er sikker og trygg. Er vi i tvil om personens helse er til hinder for selve uttransporten, sørger vi for en egen legevurdering. PU følger alltid legens råd.

■ I noen ganger opplever vi situasjoner der personer setter seg til motverge. PU vurderer sikkerheten ved alle returer, og kan ved behov bruke ledsagerutstyr. I slike tilfeller veier vi alltid situasjonens alvor med muligheten for å bruke mildest mulig maktmiddel, slik politiloven og -instruksjonen sier. Våre politiansatte har god trening i å håndtere vanskelige situasjoner. Ingen ønsker å utsette en barnefamilie for unødvendig maktbruk. Tvert imot gjør vi det vi kan for at reisen fra Norge skal bli så god som mulig.

tenketanker i USA for å bestride konklusjonene til IPCC. Jo

FOTO: HÅKON MOSVOLD LARSEN / SCANPIX

i tvil

kningsresultatene er usikre.

■ Metoden funker dessverre for en periode, for meningsmålingene viser at en stor andel av befolkninga er i tvil, selv om 97 prosent av klimaforskere er enige om at hovedårsaken til den globale oppvarmingen er menneskeskapte utslipp. Akkurat samme metode ble brukt av blant annet tobakksindustrien, som skjønnte at det å betvile forskningsresultater som viste at røyking dreper var en god investering. Noen av de få gjenværende forskerne som støttet industriens syn ble betalt for å be-

som må reise mye oftere til behandling. Biler kjører rundt i distriktet og samler opp pasienter. Det er ikke så uvanlig at det går flere timer før de er på behandlingsstedet eller hjemme. Dette innebærer at det i mange tilfeller blir vanskelig å rekke behandlingstid. All denne kjøringen med biler som er meget ukomfortable, om ikke si uegnet for persontransport fører til en ekstra belastning på allerede syke mennesker.

Det kan se ut som det spekuleres i å spare penger på bekostning av syke og eldre syke mennesker. Slik kan vi rett og slett ikke ha det i vårt velferdsamfunn.

De som er ansvarlig for denne nye ubrukelige pasienttransportordningen bør nå ta helomvending slik at vi får tilbake den gamle ordningen med distriktsdrosjene. En ordning som fungerte med sjåfører som i de fleste tilfeller kjente til pasientene, og kjente deres behov for å trenge hjelp.

Vibeke Hansen